विधाः। यथा, विधासंहितायाम्। "चत्रातमा चतुर्भावस्तुर्वेदविदेकपात्"॥ रकः पादो यस्य इति वियहे वाचि बिङ्गः ॥) रकपिषुः, पुं, (एकं पिषुं पिषुलवर्शें नेत्रं यस्य।) कुवेरः। इत्यमरः॥ (कुवेरस्य पिक्ननेत्रकथा उत्ता काशीखरहे। यथा,-"प्रसार्थं नयने पृब्वंमुमामेव खनोकयत्। श्रमोः समीपे का योषिदेवा सर्वाष्ट्रसन्दरी ॥ खनया किं तपक्तप्तं ममापि तपसोऽधिकम्। बही रूपमही प्रेम सीभाग्यश्रीरही स्प्रम्। अर्दृत्वीक्तते यावत् प्रनः प्रनिदं वदन्। तावत् प्रक्षोटितं नेचं वामं वामविलोकनात् ॥ अध देखब्रवीदेवं किमसी दुखतापसः। व्यसक्रद्वियोगाच्या प्रनमीमेष प्रथति ॥ बस्यमानो मे रूपं प्रेमसौभाग्यसम्पदः। इति देवीगिरं श्रुला प्रच्छ प्राच तां प्रशुः॥ उमे! त्वदीयपुत्रीऽयं न च क्ररेगा चल्वा। संप्रस्ते तपीलच्यीं तव किन्वधिवर्णयन् ॥ इति देवीं समामाध्य तमीशः पुनरज्ञवीत्। वरं ददामि ते वत्स! तपसानेन तोषितः॥ निधीनामधिनाधक्वं गुद्धकानां भवेश्वरः। यक्तामां किन्नरामाच राजा राजाच सन्त !। पतिः पुराजनानाच सर्व्वेषां धनदो भव । मया संख्या ते नित्यं वत्यामि च तवान्तिके ॥ खलकां निक्रमामित्र ! तव प्रीतिं विवर्डयन् । बागकः पादयोरस्याः पत ते जननी त्विथम् ॥ इति दक्ता वरान् देवः पुनराच्च भ्रिवः भ्रिवाम्। प्रसादं कुर देवेशि ! तपस्तिन्यक्तजे तव ।

देखवाच। वत्स ! ते निकीवा अक्तिभेवे भवतु सर्व्वदा । भवैकिषिको नेत्रेया वामेन स्कृटितेन च॥ देवदत्ताला ये तुभ्यं वराः सन्तु तथेव ते । कुवेरी भव गामा लं मम रूपेष्यंया सत"।) क्कपिकुकाः, पं, (रकां पिकुकां नेत्रं यस्य।) कुवेरः। इत्वम्रटीकायां भरतः॥ (अस्य पिष्क्रलनेचकथा एकपिषुप्रव्दे दरखा।)

रकाभक्षवतं,की, (रक भन्न भोजनं यत्र तत् वतम् ।) राजिभीजनाभावविशिखदिवाभोजनम्। तथा च

खन्दगुराखे। "दिवार्ज्यसमयेऽतीते मुच्यते वियमेन यत्। यक्त स्वति घोलं राची तझ कदाचन"॥ (बाख त्रवस्य नियमपनादिकश्वीतं विव्याधन्मा-त्तरे। तद्वंचा,-

'चैचं विषापरो मासनेकमत्तेन यः चिपेत्। श्चर्यमित्राक्षां गार्ष्यां समवाप्रयात्। व्यक्तिः सब्बेश्रतेष वासदेवपराययः। नमोऽल वास्देवायेखद्याख्यातं जपेत्॥ चितराचसा यज्ञस्य ततः मजमवाप्रयात्। यसु संबद्धरं पूर्णमेकभक्तो भवेबरः॥ वाचिकाः संबंधित्व वासदेवपरायगः। नमी दुल बासुदेवायेता इश्वाख्यातं नपेत् ॥

पौरहरीकस्य यज्ञस्य ततः पालमवाप्रयात्। द्श्ववर्षसञ्चाणि खर्गजोके महीयते॥ तत्त्वयादिच् चागत्य माचात्रयं प्रतिपद्यते "॥ इति॥) एकमूना, स्त्री, (एकं मूनं यसाः।) शानपर्या । खतसी। इति वैद्यकम्॥ (एकमेव मूलं यस्य इति विग्रहे एकमूलविशिष्ठे, जि॥)

रक्वयस्ति का, स्त्री, (रका यस्टिरिवः।) हारविशेषः। एकनरि हार इति भाषा। तत्पर्यायः। एका-वली २। इत्यमरः॥

एकरजः, पं, (र न्यते इति रजः। एको मुख्यो रजः। रञ्जनद्रवाम्।) सङ्गराज्यसः। इति जटाधरः॥ (स्टक्सानम्ब्देऽस्य गुगादयो बोद्धयाः॥)

एक सः, त्रि, (एक + ला + का।) एक की। इति पद्मावली ॥ एकला इति भाषा । (यथा भागवते ५ । ७।१०। "तस्मिन् वाव किल स एकलः प्रल-इाम्रमोपवने विविधकुसमिकसत्त्रयतुत्तिस्काम्ब्सिः कन्दमुलपानीयहारैख समीहमानी भगवत चा-राधनं विविक्तउपरतविषयामिलाष उपस्तोप-श्रमः परां निर्देतिमाप" ॥)

एकलिक्, स्ती, (एकं लिक्नं यस्य।) स्थानिवर्षेषः। तथा च चागमे।

"पञ्चकोप्रान्तरे यत्र न लिङ्गान्तरमीच्यते। तदेक जिल्लमा खातं तत्र सिद्धिर नुत्तमा" ॥

एकालिङ्गः, पुं, (एकं लिङ्गं पिङ्गलनेचरूपं चिक्नं यस्य सः।) कुवेरः। इति शब्दरतावली॥ (पिन्नलनेच-क्या रकपिङ्गभ्रब्दे द्रस्या॥)

एकवर्ता, स्त्री, (एकमेव प्रब्दं वर्णयति या। एक + वर्ष + खच्। गौरादित्वात् छीष्।) वाद्यभेदः। तत्पर्यायः। करताची २ कङ्गमाला ३ कलङ्गमा 8 इति भ्रब्दरतावली।

रकविषेका, स्त्री, (रको वर्षा यस्याः। कः। इत्यम्।)। एक इायनी गौः। इति इमचन्द्रः॥ एक वत्सरेर वक्तना इति भावा।

एकवादः, पं, (एकोऽभिन्नखरो वादः वाद्यम्। डिखिस इति एक्कपवाद्यतादस्य तथालम्।) डिखिमवाद्यम्। इति प्रव्दरलावली ॥

रकविंग्रतिः, स्त्री, (रकाधिका विंग्रतिः।) रका-धिकविंग्रतिसंखा। एकुग्र इति भाषा। यथा। सनुः ५। ३५।

"नियुक्ताल यथान्यायं यो मांसं नाच्यलोलुपः। स प्रेत्व पत्रुतां याति सम्भवानेकविंग्रतिम्"॥ रक्वीरः पुं, रक्तभेदः। तत्पर्यायः। महावीरः २

सक्तदीरः इ सुवीरकः । चस्य गुगाः। सदका-रिलम्। खत्यवालम्। कदुलम्। तोदवातनाणि-त्वम्। चटुनीकटिएसादिचनपचाभिषातचारि लच । इति राजनिष्यसः॥ (चि, एकः खदितीयो

वीरः। वीरवरः। प्रशस्तवीर्यभाजी। यथा भागवते र।१।४०।

"बाही एथापि अयते र्भकार्थे राजविवयीण विनापि तेन। यक्लेकवीरोऽधिरयो विजिग्ये धनुदितीयः बनुभखतसः" ॥)

एका एकरचाः, पुं, (एको रुची यस्मिन्।) स्थानभदः। "चतुःकोशान्तरे यच न वद्यान्तरमीच्यते। एकरुक्तः स विजेयः"। इति श्वागमः॥ (एकोऽहि-तीयो खनः इति विग्रहे एकस्मिन् खन्ते। यथा सारमञ्जरी। "एकरुचः पञ्चनीका भवति"। एको एक इति पाठान्तरम्॥)

एक प्रमः, पं, (एकः प्रमः खुरो यस्य। खखाइ-खुरलात् तथालम्।) घोटकः। इति चिकारह-ग्रेवः॥ रकखरजन्तुमात्रम् । यथा । "खरोऽस्रोऽस्तरो गौरः श्ररमस्रमरी तथा।

रते चैकग्रमाः चत्तः प्रम् पञ्चनखान् प्रमृन्" ॥ इति श्रीभागवतम् ॥ ३।१०। २२॥ (अस्य दुग्ध-दिध-सूत्र-मांसादिग्णा अश्वशब्दे ऐकश्पशब्दे च ज्ञातयाः॥)

एकप्रदुष्तः, पं, (एकं प्रदुष्तं यस्य।) विव्याः। इति चिकारखश्रेषः॥ (खायम्भवमन्वन्तरे खकालप्रवयात् मत्यरूपधरस्यास्य प्रदेशे मनोनैविद्धा । तत्वाचा यथा कालिकापुरागी ३२ व्यध्याये। "खायम्भवत्तदा मत्यं इरिं ससार वै तदा। ततो जनानासुपरि सप्रदङ्ग इव पर्व्वतः॥ उद्दीतस्वैनप्रदेषुण विष्णुमत्स्यस्रक्षप्रक्। खागतस्तत्र न चिरात् यत्रास्ते समनुईरिः"॥ विक्तित्त याकालिकप्रव्दे द्रष्ट्या।) एकप्रदुन-युक्तपश्रमाचम् ॥ (पित्रासमिदः । यथा, मद्दा-मारते २ । ११ । ४१ - ४३ ।

"पितृगाच गगान् विडि सप्त वै एर्ष्यम् !। मूर्तिमन्तो हि चलारस्त्रयसायश्रहिताः। वैराजास महाभागा खिपखात्तास भारत। गाईपत्या नाकचराः पितरो लोकविश्रताः॥ सोमपा एक प्रदुष्टाच चतुर्वेदाः कलाक्तथा। रते चतुर्धे वर्षेष पुच्यन्ते पितरो चप"॥)

एकवरिः, स्त्रो, (एकाधिका वरिः।) संख्यासंख्येय-विश्रेयः। इत्यमरः॥ ६१ एकषष्टि इति भाषा। (यथा भागवते ६।६।३०।

"सुता दनोरेकषष्टिलेषां प्राधानिकान् प्रद्यां"।) रकसर्गः, त्रि, (रकस्मिन् विषये सर्गी निश्वयो यस्य।) एकाग्रः। इत्यमरः॥

एकसूत्रः, पुं, (एकं सूत्रं यस्य। एकसूत्रेण वादमात् तथालम् ।) डमरवायम् । इति शब्दरत्नावसी ॥

रकद्दायनी,स्त्रीं, (रकः द्वायनी यस्याः। "दासद्वाय-नान्ताख"। १। १। २६। इति छीष्।) एक-वर्षीयगवी। एकवत्सरेर वाक्र इति भाषा। तत्पर्यायः। एकाव्दा २। इत्यमरः॥ (पुंसि प्रमागं यथा, मनुः ११ । १३६ ।

"वासो द्याद्धयं इता पञ्च नीजान् रुषान् गंजम्। खनमेघावनद्वाहं खरं हत्वैकहायनम्"।

"बार्य इता वस्त्रं दद्यात् इस्तिनं इता पद्य नीलान् रुषमान् दद्यात् प्रत्येकं छामसेषी इता ख्यमं दद्यात् गर्दभं हत्वा स्कवमं वत्सं दद्यात्" इति कुक्क कमट्टः॥)

एका, खी, (एक + टाप्।) दुर्गा। यथा। "रका गुजार्था चैनोको तसादेका स उचते"।